

Súd: Mestský súd Košice
Spisová značka: 33Odi/4/2021
Identifikačné číslo súdneho spisu: 7121208842
Dátum vydania rozhodnutia: 25. 09. 2023
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Janka Pravotiaková
ECLI: ECLI:SK:MSKE:2023:7121208842.6

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Mestský súd Košice sudcom JUDr. Jankou Pravotiakovou, v spore žalobcu: BENCONT COLLECTION, a. s., so sídlom: Vajnorská 100/A, Bratislava 831 04, IČO: 47 967 692, zastúpený: Advokátska kancelária JUDr. Veronika Kubriková, PhD., s.r.o., so sídlom: Martinčekova 13, 821 01 Bratislava, IČO: 50 361 368, proti žalovanému: A. B. C., bytom: D. XXX/XX, XXX XX, E., narodený XX.X.XXXX, zastúpený: JUDr. Viktória Kerekešová, advokátka, Šafárikova 71, 048 01 Rožňava, IČO: 44 624 247, o zrušenie oddĺženia pre nepoctivý zámer takto

rozhodol:

Žalobu z a m i e t a.

Žalobca je p o v i n n ý zaplatiť žalovanému trovy konania v rozsahu 100%.

odôvodnenie:

1. Žalobca žalobou doručenou súdu dňa 6.10.2021 žiadal, aby súd rozhodol tak, že zrušuje oddĺženie žalovaného na základe uznesenia sp. zn.: 31OdK/6/2018 zo dňa 22.1.2018, ktorým súd zbavil

žalovaného všetkých dlhov, ktoré môžu byť uspokojené iba v konkurze v rozsahu v akom nebudú uspokojené v konkurze. Súčasne žiadal náhradu trov konania.

2. Súd rozsudkom zo dňa 20.6.2022 žalobu zamietol. Krajský súd v Košiciach uznesením č. 4CoKR/2/2023 - 230 zo dňa 2.3.2023 zrušil rozsudok Okresného súdu Košice I. Súd v zmysle záverov Krajského súdu v Košiciach vyzval žalobcu, aby sa vyjadril k dôvodom zrušenia rozsudku a konkrétne preukázal svoje tvrdenia o tom, že žalovaný je platobne schopný a uviedol v čom bol nepoctivý zámer žalovaného pri oddlžení.

Žalobca vo vyjadrení odkázal na svoje tvrdenia a argumentáciu v jeho písomných podaniach. Poukázal na to, že žalovaný pred podaním návrhu na vyhlásenie konkurzu na jeho majetok uskutočňoval v prospech žalobcu platby titulom pohľadávky žalobcu, pričom platby boli rôzne, na základe čoho je zrejmé, že žalovaný musel disponovať nejakým príjmom. Žalovaný bol v čase pred podaním návrhu na vyhlásenie konkurzu riadne zamestnaný a dosahoval príjem, z ktorého mohol čiastočne uspokojovať pohľadávky jeho veriteľov. Opätovne zotrval na návrhu na vykonanie dopytu na Sociálnu poisťovňu za účelom zistenia príjmu žalovaného, z ktorého žalovaný mohol uspokojovať pohľadávky veriteľov. Uviedol, že žalovaný po vyhlásení konkurzu nekontaktoval žalobcu za účelom riešenia svojho dlhu, neprejavil žiadnu snahu, neoslovil svojich veriteľov za účelom dohodnutia si splátkového kalendára alebo nového pre žalovaného vyhovujúceho spôsobu splatenia jeho záväzkov, čím žalovaný neprejavil úprimnú snahu o vyriešenie jeho dlhov ale využil jednoduchšiu cestu, a to cestu oddlżenia, zbavenia sa jeho dlhov. Podľa žalobcu aj keď má dlžník viacero veriteľov neznamená to, že je platobne neschopný, pretože ak je v majetkových pomeroch dlžníka zo svojho príjmu čiastočne uspokojovať pohľadávky jeho veriteľov a za pár rokov zabezpečiť uspokojenie jeho dlhov, takýto dlžník nie je platobne neschopný ale je platobne schopný, čo je prípad žalovaného, ktorý disponoval príjmom postačujúcim na to, aby v priebehu niekoľkých rokov splatil svoje dlhy ak by čiastočnými úhradami uspokojil svojich veriteľov. Podľa názoru žalobcu žalovaný nebol v čase pred podaním a v čase podania návrhu na vyhlásenie konkurzu na jeho majetok platobne neschopný nakoľko bol riadne zamestnaný s pravidelným príjmom postačujúcim na úhradu jeho dlhov. Dôvodom zrušenia oddlżenia a naplnenia skutkovej podstaty nepoctivého zámeru v zmysle ust. § 166g ods. 2 ZKR je, že žalovaný nebol v čase podania návrhu na vyhlásenie konkurzu na jeho majetok platobne neschopný nakoľko bolo v majetkových schopnostiach žalovaného čiastočne uspokojovať pohľadávky jeho veriteľov. Podľa žalobcu žalovaný nepredložil relevantné dôkazy o jeho poctivom zámere odôvodňujúce podanie návrhu na vyhlásenie konkurzu na jeho majetok.

Súd vyzval žalovaného na predloženie konkrétnej výšky jeho dlhov, ktoré sú vymáhané v exekučných konaniach, presne uviedol rozpis exekučných splátok a zostatok nesplateného dlhu v jednotlivých exekučných konaniach, preukázal úhradu ostatných svojich dlhov a zostatok nesplatených jeho dlhov, preukázal mesačné náklady na jeho bývanie a živobytie, a že konal poctivo pred podaním návrhu na jeho oddlžení v zmysle ust. § 166g ods. 2 ZKR, a teda, že sa úmyselne neprivedol do platobnej neschopnosti a že mal poctivý zámer potom čo bol podaný návrh na jeho oddlžení v zmysle § 166 g ods. 1 ZKR a že vynaložil úprimnú snahu riešiť jeho dlh v medziach jeho možností a schopností, že si zabezpečil zdroj príjmov a že tieto nepostačovali na úhradu jeho dlhov a nemohli by byť splatené ani v budúcnosti. Žalovaný v písomnom podaní uviedol, že pri podaní návrhu na vyhlásenie konkurzu a žiadosti o oddlžení a ani po podaní tohto návrhu nemal nepoctivý zámer. K uvedenému kroku ho priviedla životná situácia, v ktorej sa nachádzal v danom čase a ku ktorej prispel odchod bývalej manželky zo spoločnej domácnosti, pričom všetky dlhy boli z jej strany ponechané jemu. Mal množstvo záväzkov, ktoré splácal tak ako vedel, teda nie v stanovenej výške a zároveň sa mu vykonávali exekučné zrážky zo mzdy. V tom čase mal 11 veriteľov a boli voči nemu vedené 4 exekučné konania. Jeho vtedajší príjem bol 740,- Eur. Z uvedenej mzdy mu boli vykonávané zrážky zo mzdy pre exekútorku JUDr. Virličovú priemerne v sume 278,66 EUR, pre exekútora JUDr. Palša priemerne mesačne 36 EUR, pre žalobcu priemerne 115 EUR a splátky úveru F., ktoré nepodliehajú oddlžení boli v tom čase 148 EUR mesačne. Už skutočnosť, že pred podaním návrhu na vyhlásenie konkurzu nedokázal splácať žalobcovi svoj dlh v dohodnutej sume 296 EUR svedčí o tom, že nebol objektívne schopný plniť si svoje záväzky nielen voči žalobcovi ale aj voči všetkým jeho veriteľom. Suma, ktorá mu zostala bola zúfalo nízka a nepostačovala na výživu pre neho, pre jeho syna, na ošatenie, hygienické potreby, lieky, cestovné náklady, úhrady za lekárske ošetrovanie, za používanie mobilného telefónu, internetu a pod. Jeho exmanželka sa od januára 2017 teda odkedy sa zo spoločnej domácnosti odsťahovala nepodieľala na žiadnych úhradách dlhov ani úhradách súvisiacich s vedením domácnosti nakoľko vyhlásila, že ona po oddlžení žiadne dlhy nemá. V októbri 2017 sa informoval v Centre právnej pomoci o možnosti podania návrhu na vyhlásenie konkurzu lebo som bol psychicky vyčerpaný a nebol schopný si zabezpečovať základné potreby ani riešiť jeho nepriaznivú finančnú situáciu sám. Je presvedčený o tom, že nemal

nepoctivý zámer nakoľko v návrhu na vyhlásenie konkurzu uviedol pravdivé informácie, správcovi uviedol informácie o všetkom svojom majetku, nemal možnosť žiadneho svojho veriteľa prihlásiť si pohľadávku v konkurze, uviedol iba pravdivé informácie súvisiace s podaným návrhom, správcovi poskytol plnú súčinnosť, je zrejmé, že sa úmyselne neprivedol do platobnej neschopnosti, bol platobne neschopný lebo si nedokázal zabezpečiť ani základné potreby a mal množstvo veriteľov, ktorým nedokázal splácať splátky v dohodnutej výške, pri preberaní záväzkov sa nespoliehal na to, že svoje dlhy bude riešiť konkurzom alebo splátkovým kalendárom nakoľko to takýmto spôsobom v tom čase ani nebolo legislatívne možné, nemal snahu poškodiť žiadneho svojho veriteľa ani zvýhodniť žiadneho veriteľa, splnil si záväzok voči Centru právnej pomoci, vyživoval sám svojho syna. V súčasnosti má mesačný príjem vo výške 955 EUR, pričom spláca 191 EUR Stavebnému bytovému družstvu, 333 EUR F. C. G. – hypoúver, 45 EUR v prospech VSE, 40 EUR v prospech Orange, 11 EUR v prospech Letnet (za internet), 11,60 EUR pre Skylink, 200 EUR na náklady za PHM z dôvodu dochádzania do zamestnania z Rožňavy do Hanisky pri Košiciach a zostáva mu suma 123,40 EUR na stravu, ošatenie, obuv, lieky, prípadné lekárske vyšetrenia a výživu syna, čiže nie je možné, aby z tejto sumy uhradil žalovanému akúkoľvek sumu, lebo mu nezostáva ani suma životného minima po úhrade mesačných nákladov.

Právna zástupkyňa žalovaného na pojednávaní uviedla, že naďalej žiada, aby súd žalobu zamietol nakoľko je nedôvodná. Všetky exekúcie, dlžoby, ktoré mal žalovaný smerovali k neriešiteľnej situácii. Buď by zostal ako bezdomovec na ulici alebo by využil tak ako mu to zákon umožňoval inštitút oddĺženia a riadne zákonným spôsobom podal návrh, komunikoval po celý čas a poskytoval maximálnu súčinnosť správcovi konkurznej podstaty, bol oddĺžený a naďalej sa snažil aj po tom ako bol oddĺžený splácať všetky splátky, ktoré mu zostali, ktoré neboli v konkurze. Uviedla, že napr. súčasná splátka voči F. C. po schválení nového splátkového kalendára je v sume 333 EUR o čom predložila doklad zo dňa 14.5.2018. Čo sa týka exekučných zrážok, poukázala na potvrdenie o príjme z 26.4.2022 v období od 1.1.2017 do 31.12.2017 aké boli žalovaného zrážky zo mzdy, zároveň je tam uvedené že zrážky zo mzdy boli poskytované na bankový účet BENCONT COLLECTION, potom následne na účet súdneho exekútora a pre Mgr. Igora Paľša, exekútorského úradu so sídlom v Prešove. Ďalej predložila doklady o tom, že žalobca bol dlžníkom spoločnosti Consumer Finance Holding, a.s, kde je uvedená konkrétna suma, ktorú vložil aj s príslušenstvom. Súčasťou spisu je žaloba o zaplatenie 5745,39 EUR s príslušenstvom čo svedčí o ďalšom dlhu pre Consumer Finance Holding a.s., pohľadávka bola následne postúpená pre Intrum Justitia Slovakia s.r.o. Žalovaný zároveň bol tiež povinným v exekučnom konaní, ktoré viedla E. voči žalovanému ako aj jeho manželke, táto exekúcia bola vedená exekútorom JUDr. Jozefom Rišianom kde dlžná suma, v zmysle Výzvy na poskytnutie súčinnosti pri vykonaní exekúcie zo dňa 6.4.2017 bola suma pohľadávky 13.070,34 EUR, príslušenstvo 5.043,39 EUR, predbežné trovy exekúcie 4.425,20 EUR, spolu 23.741,93 EUR. Všetky tieto doklady svedčia o tom, že povinný mal vysoké dlhy, ktoré nezvládal splácať a naozaj nemal inú možnosť ako dať návrh na oddĺženie. Taktiež doložila z exekútorského úradu Rudolfa Dulinu doklad o exekúcii č. k. 30EX952/17 kde je oprávneným Stavebné bytové družstvo Rožňava a suma exekučnej pohľadávky je 3.471,33 EUR. Po odchode manželky žalovaný zostal sám so svojím synom a ostalo na ňom platenie všetkých dlhov čo nebolo možné. Ďalej predložila doklady týkajúce sa aj pohľadávky, ktorá bola exekučne vymáhaná v sp. zn. ER 136/2017 kde v zmysle upovedomenia o začatí exekúcie dlh bol 17.368 EUR ale spolu s príslušenstvom až 24.528 EUR, výška odmeny pre exekútora 7.387 EUR, spolu 30.000 EUR. Čo sa týka výdavkov v roku 2017 z približného čistého príjmu 750 EUR, jeho zrážky boli rôzne, priemerne 250 EUR platil úver, tie zrážky boli od 226,15 EUR až do výšky 592,65 EUR, pričom platil ešte hypoúver 410 EUR, minimálne 200 EUR poskytoval na stravu pre seba maloletého syna, čo je aj nízka suma vzhľadom na to aká je cena potravín, tak isto musel vynakladať náklady na cestovanie 170 EUR, každý deň dochádza do zamestnania do Hanisky pri Košiciach. V súčasnosti sú to ešte vyššie náklady na pohonné hmoty, ďalej sú to náklady na ošatenie, lieky, lekárske ošetrenia, nevyhnutné náklady, napr. opravy auta atď., ktoré naozaj si v tom čase musel veľmi rozmyslieť či si kúpi základné potraviny alebo či pôjde k lekárovi. Žil na hrane ľudských možností. Z toho vyplýva, že jeho výdavky prevyšovali jeho príjem teda aj v tom čase keď sa oddĺžil a zároveň aj v súčasnosti je to tak, pretože stále ešte musí uhrádzať záväzky, ktoré existovali aj po oddĺžení.

Predložila súdu doklad zo 14.6.2023 o tom, že plat žalovaného v súčasnosti je 955 EUR, pričom uhradza náklady súvisiace s užívaním bytu sumu 191 EUR mesačne, elektriku 48 EUR mesačne, za telefón 22 EUR, za splátku hypoúveru F. 333 EUR mesačne, zároveň má náklady na stravu 200 EUR mesačne, náklady na cestovné považuje za vyššie ale zatiaľ je to 170 EUR ako bolo v roku 2017. Taktiež poukázala na to, že vznikol dlh voči Stavebnému bytovému družstvu vo výške 13.000 EUR. Z uvedeného vyplýva, že naozaj ani v súčasnosti žalovaný nemá žiadne finančné prostriedky, z ktorých by mohol čo i len

čiasťočne uhrádzať dlh voči žalobcovi. Žalovaný sa na pojednávaní vyjadril obdobne ako jeho právna zástupkyňa.

3. Súd posudzoval spor podľa ust. § 166g ods. 1 ZKR, § 166g ods. 2 písm. e, f, h ZKR, ust. § 3 ods. 2 ZKR.

4. Súd vykonal znovu dokazovanie a zistil tento skutkový stav.

5. V konaní medzi stranami naďalej nebolo sporné, že uznesením Okresného súdu Košice 1 č. 31OdK/6/2018 zo dňa 22.1.2018 bol vyhlásený konkurz na majetok žalovaného, že dlžník bol zbavený všetkých dlhov, ktoré môžu byť uspokojené iba v konkurze v rozsahu, v akom nebudú uspokojené v konkurze a to, že žalobca je veriteľom žalovaného. Sporné bolo či žalovaný mal alebo nemal poctivý zámer pri podaní návrhu na vyhlásenie konkurzu.

6. Medzi stranami vznikol spor o nepoctivom zámere žalovaného ako dlžníka v predmetnom konkurznom konaní, svoju pochybnosť žalobca zakladá na tom, že žalovaný nemal pri oddlžení poctivý zámer nakoľko nebol v čase podania návrhu platobne neschopný keď mal dostatočný príjem na postupnú úhradu svojich záväzkov, zo správania sa dlžníka pred podaním návrhu možno usudzovať, že sa úmyselne priviedol do platobnej neschopnosti, aby bol oprávnený podať návrh, nevynaložil úprimnú snahu riešiť svoj dlh v medziach svojich možností a schopností. S poukazom na definíciu platobnej neschopnosti fyzickej osoby obsiahnutú v § 3 ods. 1 ZKR je vylúčené, že žalovaný bol schopný plniť 180 dní po splatnosti iný svoj peňažný záväzok voči inému veriteľovi. Platobnú neschopnosť žalovaného potvrdzuje skutočnosť, že mal dlhy po splatnosti voči 11 veriteľom. Výklad pojmu „nie je schopný plniť“ možno chápať tak, že tento znak úpadku je daný vtedy, ak u dlžníka objektívne nastala situácia, ktorá bráni uspokojiť pohľadávky veriteľov v určenej lehote splatnosti, aj keby chcel. Vzhľadom na vyššie uvedené, žalovaný zjavne svoje dlhy schopný plniť nebol. Zo žiadnych skutkových tvrdení žalobcu ani z predložených listinných dôkazov ani z prednesu žalovaného nemožno vyvodiť záver, že žalovaný mal snahu poškodiť veriteľa, teda žalobcu.

7. V konaní bolo zistené, že medzi právnym predchodcom žalobcu ako veriteľom a žalovaným ako dlžníkom bola dňa 25.10.2011 uzavretá zmluva o pôžičke, na základe ktorej veriteľ poskytol dlžníkovi pôžičku vo výške 20.000 EUR, ktorú sa žalovaný zaviazal splácať v 120 mesačných splátkach po 296 EUR. Pohľadávka voči žalovanému bola dňa 10.10.2017 postúpená na žalobcu. Podľa rozpisu platieb predložených žalobcom žalovaný platil žalobcovi v období od 7/2017 do 1/2018 mesačné splátky v priemere 115 EUR. Súd vychádzal pri rozhodovaní sporu z toho, že žalovaný mal v čase 6 mesiacov pred podaním návrhu na vyhlásenie konkurzu čistý priemerný mesačný príjem 740 EUR u zamestnávateľa CARGO a.s. a v spoločnosti Spinalis s.r.o. v likvidácii, 38 EUR po odpočítaní poisťného z hrubej mzdy. Súd v dokazovaní zistil, že boli vykonávané zrážky zo mzdy u zamestnávateľa žalovaného v rozhodnom období /od 6 /2017 do 12/2017 / z Exekútorského úradu JUDr. Vrličová vo výške priemerne mesačne 278,66 EUR a priemerné mesačné zrážky pre Exekútorský úrad JUDr. Palša 36 EUR. Z rozpisu platieb žalobcovi bolo zistené, že žalovaný vykonával priemerné mesačné splátky žalobcovi 115 EUR a 148 EUR priemerné mesačné splátky úveru F. C. , výdavky mal vo výške 162 EUR nájom, 150 EUR stravné, 65 EUR elektrina, pričom mu ostávala suma 214,66 EUR. Z výpovede žalovaného na pojednávaní doložené zároveň dokladmi vyplývajú v súčasnosti ním vykonávané nasledovné splátky : mesačná splátka pre F. C. na hypoúver 333 EUR, mesačná zrážka z Exekútorského úradu Mgr. Jana Vrličová 390 EUR, mesačná splátka pre Homecredit Slovakia 104 EUR, mesačná splátka pre Quatro 149 EUR, nájomné za byt 162 EUR, elektrina 40 EUR, celkom mesačné splátky úverov 1161 EUR a s výdavkami na byt 162 EUR, elektrinu 40 EUR spolu mesačné splátky sú 1.363 EUR.

8. S poukazom na definíciu platobnej neschopnosti fyzickej osoby obsiahnutú v § 3 ods. 1 ZKR nie je vylúčené, že žalovaný nebol schopný plniť 180 dní po splatnosti iný svoj peňažný záväzok voči inému veriteľovi. Platobnú neschopnosť žalovaného potvrdzuje skutočnosť, že mal dlhy po splatnosti voči 11 veriteľom. Výklad pojmu „nie je schopný plniť“ možno chápať tak, že tento znak úpadku je daný vtedy, ak u dlžníka objektívne nastala situácia, ktorá bráni uspokojiť pohľadávky veriteľov v určenej lehote splatnosti, aj keby chcel. Vzhľadom na vyššie uvedené, žalovaný zjavne svoje dlhy schopný plniť nebol. Zo žiadnych skutkových tvrdení žalobcu ani z predložených listinných dôkazov ani z prednesu žalovaného nemožno vyvodiť záver, že žalovaný mal snahu poškodiť veriteľa, teda žalobcu.

9. Súd tu podotýka, že nie je podstatné ešte ďalšie zisťovanie či boli vykonávané aj ďalšie zrážky zo mzdy alebo dobrovoľné splátky žalovaným aj iným veriteľom, resp. či boli aj u iných exekútorových úradoch vykonávané zrážky žalovanému nakoľko je jednoznačné, že po odpočítaní zrážok zo mzdy žalovaného u horeuvedených exekútorov a splátok úveru a ďalších mesačných výdavkov preukázaných v konaní by už nebolo možné nič zrážať nakoľko žalovanému už na zrážky neostávali žiadne finančné prostriedky. Tu súd podotýka, že životné minimum bola v rozhodnom období u žalovaného suma 290,54 EUR, pričom nie je už možné na toto siahnuť a ani ísť pod túto hranicu čo sa aj stalo lebo podľa výpočtu neostávala žalovanému žiadna suma na živobytie. Súd uvádza, že k 1. júlu 2017 boli ustanovené sumy životného minima Opatrením Ministerstva práce, sociálnych vecí a rodiny SR č. 173/2017 Z.z. jednotlivca, t.j. plnoletej fyzickej osoby, s jedným nezaopatreným dieťaťom nasledovne: 199,48 EUR + 91,06 EUR = 290,54 EUR čo predstavuje sumu 290,54 EUR mesačne. Z uvedeného vyplýva, že žalovanému po odpočítaní zrážok zo mzdy nezostávala žiadna suma ani ako životné minimum.

10. Súd na základe uvedeného mal za preukázanú existenciu poctivého zámeru žalovaného podľa ust. § 166g ods.1 ZKR. Tým, že žalovaný splácal svoj dlh voči žalobcovi v splátkach po 115 EUR hoci aj nie v dohodnutej výške 296 EUR ale prejavil tak úprimnú snahu riešiť svoj dlh v medziach svojich možností a schopností. Z dikcie ust. § 166g ods. 1 ZKR vyplýva, že pokiaľ dlžník po podaní návrhu vynaloží úprimnú snahu riešiť svoj dlh v medziach svojich možností a schopností má vždy poctivý zámer. Zo správ správcu konkurznej podstaty vyplýva, že žalovaný poskytoval počas konania súčinnosť, osobne sa dostavil a spolupracoval. Súd uvádza, že účelom oddĺženia podľa štvrtej časti ZKR nie je garancia úplného uspokojenia pohľadávok veriteľov, ktoré hoci riadne prihlásené i zistené boli v konkurze uspokojené iba čiastočne. Účelom oddĺženia je zbaviť dlžníka, ktorý je fyzickou osobou jeho dlhov, aby ho dlhy neuspokojené v konkurze neprenasledovali po celý zvyšok jeho života, aby tieto dlhy negenerovali ďalší jeho úpadok a aby sa po stránke hospodárskeho zabezpečenia svojej ďalšej existencie mohol opätovne postaviť na vlastné nohy (nález Ústavného súdu SR sp. zn. III. ÚS 570/2016 zo dňa 10.1.2017). Poctivý zámer súd skúma v rovine správania sa dlžníka po podaní návrhu na konkurz a oddĺženie. Správanie posudzuje v rovine ekonomickej, osobných pomerov, podľa súčinnosti poskytnutej v oddĺžovacom konaní. Súd zvažuje celkové správanie sa dlžníka pred podaním návrhu na oddĺženie a po jeho podaní, pričom skúma naplnenie konkrétnej skutkovej podstaty § 166g ods. 2 ZKR. Vychádzajúc z vyššie uvedených úvah dospel súd k záveru, že žalobca neunesol dôkazné bremeno splnenia podmienok pre zrušenie oddĺženia pre nepoctivý zámer žalovaného. Žalobca nepreukázal súdu, že by zo správania sa žalovaného vyplývalo, že po podaní návrhu na vyhlásenie konkurzu nemal snahu riešiť svoj dlh v medziach svojich schopností a možností. Nebolo súdu preukázané, že by veriteľom, resp. správcovi neposkytoval potrebnú súčinnosť. Bol zamestnaný. Nebolo preukázané, že by mal získať dar, alebo výhru, z ktorých by mohol uspokojiť veriteľov. Záväzky žalovaného nevznikli tesne pred podaním návrhu na vyhlásenie konkurzu, bol zadlžený dlhodobo. Práve žalovaný je cieľovou skupinou (dlžník neschopný vymaniť sa z pasce dlhov), pre ktorú bol inštitút osobného bankrotu zavedený do právneho poriadku Slovenskej republiky. Žalobca nepreukázal, že by sa žalovaný priviedol do stavu platobnej neschopnosti úmyselne a správal sa pred a po vyhlásení konkurzu tak, že by spĺňal podmienky na zrušenie oddĺženia. Vyhodnotením dôkazov dospel súd k záveru, že žalobca nepreukázal dostatočným spôsobom existenciu zákonných dôvodov na zrušenie oddĺženia pre nepoctivý zámer. Žalobca neunesol dôkazné bremeno ohľadne skutočností uvedených v žalobe, v konaní nepreukázal, že by došlo k nepoctivému zámeru žalovaného, súd preto jeho žalobu zamietol.

11. Podľa ust. § 255 C.s.p., súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci. Ak mala strana vo veci úspech len čiastočný, súd náhradu trov konania pomerne rozdelí, prípadne vysloví, že žiadna zo strán nemá na náhradu trov konania právo.

12. O výške náhrady trov konania súd rozhodne v zmysle ust. § 262 ods. 2 C.s.p. po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník.

13. Nakoľko žalovaný mal v konaní plný úspech, súd mu priznal voči žalobcovi náhradu trov konania v rozsahu 100%

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie v lehote 15 dní od doručenia rozhodnutia na súde, proti ktorého rozhodnutiu smeruje.

Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy. Odvolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom súde. (§ 362 ods. 1, 2 CSP).

V odvolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh). (§ 363 CSP)

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie odvolania. (§ 364 CSP)

Odvolanie možno odôvodniť len tým, že

- a) neboli splnené procesné podmienky,
- b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
- c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
- d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
- h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci. (§ 365 ods. 1 CSP)

Odvolanie proti rozhodnutiu vo veci samej možno odôvodniť aj tým, že právoplatné uznesenie súdu prvej inštancie, ktoré predchádzalo rozhodnutiu vo veci samej, má vadu uvedenú v odseku 1, ak táto vada mala vplyv na rozhodnutie vo veci samej. (§ 365 ods. 2 CSP)

Odvolacie dôvody a dôkazy na ich preukázanie možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie odvolania. (§ 365 ods. 3 CSP)